

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120230055
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120230055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1./ M. D., Q.. XX.XX.XXXX, 2./ T. D., Q.. XX.XX.XXXX, K. U. T. E. F. XX Y. G. R. D. T. U., Č. Č.. XX, zastúpených JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 7, o 3.793,57 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 26.11.2020 č. k. 5Csp/41/2020-226 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplata 3.793,57 eur s prísl. Žalovanému (správne má byť žalovaným - pozn. odvolacieho súdu) priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu voči žalovaným vyplývajúcej zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ dňa 12.9.2008 so žalovanými ako dlžníkmi. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu opiera o zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom, ktorou bola predmetná pohľadávka postúpená na žalobcu.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. c/, § 4 ods. 2 písm. i/ a j/, § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z.z.“) dospel k záveru, že žaloba nie je opodstatnená, preto ju zamietol.

4. Predmetnú zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi dňa 12.9.2008 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú podriadil úprave § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z.

5. Po preskúmaní obsahu zmluvy z hľadiska ochrany spotrebiteľa zistil, že táto neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, konkrétne je uzavretá v rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z., keďže v nej absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V úvere je uvedená síce mesačná splátka sumou 112,89 eur s počtom splátok 120, s mesačnou periodicitou splátok a so splatnosťou splátok určenou k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, avšak z jej obsahu nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, t.j. aká je výška splátok istiny, úrokov a ďalších poplatkov. Právny predchodca žalobcu do zmluvy uviedol len celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Spotrebiteľ tak v čase uzatvárania zmluvy a ani v priebehu jej trvania

nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov považoval za neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. tak úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. V súvislosti s námietkou žalobcu o tom, že tzv. amortizačná tabuľka nemusí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani splátky nemusia byť rozdelené tak, aby bolo zrejmé, ktorá ich časť predstavuje istinu, úroky a iné poplatky, poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/113/2018 a uviedol, že v čase účinnosti zák. č. 258/2001 Z.z., tento zákon explicitne neobsahoval oprávnenie žalovaných požadovať od dodávateľa amortizačnú tabuľku a neustanovoval ani povinnosť žalobcu amortizačnú tabuľku vydať spotrebiteľovi kedykoľvek počas doby trvania zmluvy na jeho žiadosť. Preto konštatoval, že jeho názor neodporuje ani rozhodnutiam Súdneho dvora EÚ, na ktoré poukazoval žalobca a ani judikatúre Najvyššieho súdu SR, ktorá vychádza z aplikácie zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý zákon takéto podobné konkrétne ustanovenie obsahoval (§ 9 ods. 2 písm. l/ zák. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 11.6.2010).

7. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania tiež za preukázané, že v predmetnej zmluve absentuje správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, tak ako ukladá § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 258/2001 Z.z. V zmluve je uvedený údaj vo výške 7.148,39 eur, ktorý však nemožno považovať za správny. Žalobca cestou svojho právneho zástupcu v priebehu konania urobil veľmi dôkladný výpočet celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vo vyjadrení k odporu zo dňa 13.7.2020 a uviedol, že tento údaj sa skladá zo sumy: 1 x 189,17 eur za spracovateľský poplatok + 1 x 57,88 eur - splátka úroku a poplatku k 30.8.2008 + 119 x 112,89 eur za splátky splatné od 10.10.2008 do 10.8.2018 a 1 x 106,21 eur za splátku splatnú 10.9.2018 vypočítanú podľa bodu 5.5.3 úverových podmienok, spolu vo výške 13.787,17 eur. Po odpočítaní výšky žalobcom poskytnutého úveru v sume 6.638,78 eur vychádza suma uvedená v zmluve 7.148,39 eur.

8. Súd prvej inštancie však uskutočnil vlastný výpočet hodnoty celkových nákladov spojených s úverom a tento činí: výška úveru 6.638,78 eur + výška spracovateľského poplatku 189,17 eur + 120 x 112,89 eur (počet splátok vynásobený mesačnou výškou splátky) a poplatok za správu úveru 1,99 eur x 120 mesiacov, čo činí 238,80 eur, spolu ide o sumu 13.974,77 eur. Po odpočítaní žalobcom poskytnutého úveru vo výške 6.638,78 eur dostaneme sumu 7.335,99 eur, ktorá nezodpovedá údaju uvedenému v zmluve (7.148,39 eur). Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že posledná mesačná splátka činí namiesto 112,89 eur sumu 106,21 eur, súd prvej inštancie uviedol, že takýto názor žalobcu nemôže obstať, nakoľko posledná splátka úveru podľa zmluvy činí práve 112,89 eur a tento údaj je uvedený priamo v zmluve. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že v preskúmvanej zmluve chýba správny povinný údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 258/2001 Z.z., spočívajúci v uvedení správnej hodnoty celkových nákladov spojených s úverom, čo má za následok, že podľa § 4 ods. 3 tohto zákona je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 6.638,78 eur, pričom z tohto úveru uhradili celkovo 10.798,05 eur. Ide o sumu, ktorá je vyššia ako poskytnutý úver, preto mal za to, že nárok žalobcu na ďalšie plnenie nie je dôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

10. Ďalšími námietkami žalovaných sa nezaoberal, nakoľko by mohli viesť len k rovnakému následku, ktorým je zamietnutie žaloby.

11. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal plný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie alebo rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že na daný prípad nesprávne aplikoval Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách, o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve zák. č. 258/2001 Z.z. S poukazom na článok 10 ods. 2 písm. h/ spomínanej smernice je zrejmé, že nie je potrebné v zmluve uviesť presný rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení smernice je potrebné konštatovať, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie, aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V tej súvislosti poukázal aj na rozhodnutie NS SR zo dňa 17.4.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018, uznesenie NS SR zo dňa 30.4.2019 sp. zn. 7Cdo/98/2018 a uznesenie zo dňa 23.4.2018 sp. zn. 4Cdo/187/2017, z ktorých jednoznačne vyplýva,

že záver súdu prvej inštancie o tom, že z dôvodu absencie náležitosti vyplývajúcej z ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z. v preskúmanej zmluve o tom, že táto je bezúročná a bez poplatkov, nie je správny. Poukázal aj na iné rozhodnutia krajských súdov, ktoré nie sú v súlade s napadnutým rozhodnutím. Pokiaľ ide o názor súdu prvej inštancie, že v predmetnej zmluve nie je uvedený správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa tak, ako vyplýva z § 2 písm. c/ zák. č. 258/2001 Z.z., ani tento názor nie je správny. S poukazom na článok I. bod 1. časť I. a bod 2. preskúmanej zmluvy, ale aj s poukazom na bod 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. je zrejmé, že údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 13.787,17 eur uvedený v zmluve je správny. Celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená správne, pričom ide o súčet výšky poskytnutého úveru 6.638,78 eur a celkových nákladov spojených s úverom vo výške 7.148,39 eur, čo činí 13.787,17 eur. Celkové náklady spojené s úverom predstavujú spracovateľský poplatok 189,17 eur, 57,88 eur - splátku úroku a poplatku k 30.8.2008 + 119 x 112,89 eur - splátky splatné od 10.10.2008 do 10.8.2018 a 106,21 eur - splátku splatnú 10.9.2018 podľa bodu 5.5.3 úverových podmienok, čo spolu činí 13.787,17 eur. V tej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/232/2019 a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15. Úver tak nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom. Žalobca poukázal aj na tú skutočnosť, že preskúmaný rozsudok je nepreskúmateľný. Napadnuté rozhodnutie totiž absolútne nerešpektuje skutkový stav veci, čím súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnili sa s názorom súdu prvej inštancie o tom, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v ňom absentuje údaj vyplývajúci z § 4 ods. 2 písm. i/ a j / zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, ktorým je správny údaj o RPMN a celkové náklady vrátane údajov o výške a termíne splátok istiny, úrokov a poplatkov, ktoré v zmluve boli uvedené nesprávne. Tieto údaje boli uvedené nesprávne, zavádzajúco v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov, tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Tiež poukázali na to, že rozdiel vo výške celkových nákladov uvedených v zmluve oproti skutočným nákladom v rozsahu navýšenia predstavuje takmer dvojnásobok mesačnej splátky úveru, čo pre spotrebiteľa nie je nepatrným a zanedbateľným údajom. Odplata, ktorú úverom od žalovaných žalobca požaduje prekračuje až o 70% zákonom dovolenú odplatu podľa § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z.z. platného a účinného v čase uzavretia zmluvy v porovnaní s tabuľkou o maximálnej výške odplaty za druhý štvrtrok 2008, z ktorej vyplýva, že za obdobný úver v danom čase bola prípustná maximálna výška odplaty korešpondujúca s odplatou do 33,28%. Poskytnutý úver predstavuje viac ako 100% navýšenie oproti reálne čerpaným prostriedkom.

14. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaných zotrval na odvolacej argumentácii.

15. Žalovaní v duplike k vyjadreniu žalobcu zotrvali na svojej doterajšej argumentácii.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

17. Rozsudok je vo svojom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

18. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13.4.2022 o 10.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 8.4.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

19. Po preskúmaní odvolania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 C.s.p., keďže súd prvej inštancie jasne a presvedčivo odôvodnil svoje závery, ktoré ho viedli k potrebe zamietnuť žalobu. Rozsudok tak netrpí nepreskúmateľnosťou.

20. K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd udáva nasledovné:

21. V prejednávanej veci niet pochýb o tom, že právny vzťah medzi stranami sporu, resp. medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne ust. zák. č. 258/2001 Z.z. Správne súd prvej inštancie ustálil, že ide o zmluvu typovú, resp. formulárovú, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch a ktorá z tohto dôvodu podlieha súdnej kontrole.

22. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že v preskúmvanej spotrebiteľskej zmluve absentuje správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaným na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako vyplýva z § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 258/2001 Z.z. V tomto smere sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za správne a v plnej miere na neho odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

23. Vychádzajúc z výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré učinil žalobca, a ktorý predložil aj v rámci odvolacieho konania niet pochýb o tom, že žalobca do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnul poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, čo pri počte splátok 120 činí 238,80 eur, a to napriek tomu, že ide o náklad (poplatok), ktorý v zmysle § 2 písm. c/ zák. č. 258/2001 Z.z. predstavuje údaj, ktorý je potrebné zahrnúť do výpočtu o celkových nákladoch spotrebiteľa. Ako vyplýva z článku I. bod 1. zmluvy o splátkovom úvere do celkových nákladov spotrebiteľa je potrebné zahrnúť aj poplatok za správu úveru dojednaný vo výške 1,99 eur mesačne. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ tento údaj zahrnul do celkových nákladov spotrebiteľa. Práve táto suma predstavuje rozdiel vo výške celkových nákladov spotrebiteľa určenej žalobcom a vypočítanej zo strany súdu. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu, ktorý poukazuje na to, že posledná splátka úveru, splatná dňa 10.9.2018 činí 106,21 eur a nie 112,89 eur a v tej súvislosti poukazuje na bod 5.5.3 úverových podmienok je potrebné uviesť, že táto námietka nemôže ovplyvniť rozhodnutie v prospech žalobcu aj pri zahrnutí tejto poslednej splátky v nižšej sume ako určenej v zmluve by rozdiel v celkových nákladoch spotrebiteľa bol určený v prospech spotrebiteľa, preto túto odvolaciu námietku nemožno považovať za opodstatnenú.

24. Za situácie, keď v zmluve absentuje správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa tak, ako vyžaduje ust. § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 spomínaného zákona. Pokiaľ teda žalovaní uhradili žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi za poskytnutý úver sumu 10.794,05 eur, uhradili vyššiu sumu ako činí poskytnutý úver 6.638,78 eur, preto správne rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ žalobu zamietol.

25. Z dôvodu, že v preskúmvanej zmluve absentuje správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru sa odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami nezaoberal.

26. Na základe týchto záverov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).